

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูล ระหว่างวิธีวิเคราะห์จำแนก (Discriminant Analysis) กับวิธีวิเคราะห์ถดถอยลอจิสติก (Logistic Regression) โดยใช้ตัวแปรจำแนกวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยของนิสิตนักศึกษาเป็นกรณีศึกษา มีรายละเอียดและขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นิสิตนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2-4 ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 7 สถาบัน ซึ่งไม่รวมมหาวิทยาลัยเปิด ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า โดยสำรวจจำนวนนิสิตนักศึกษาจากเอกสารของกองแผนงาน ทบวงมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2537 จำนวน 55,227 คน เป็นกรอบในการสุ่มตัวอย่าง

2. กลุ่มตัวอย่าง สุ่มจากประชากรในข้อ 1 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,000 คน เก็บข้อมูลได้จริง 1,056 คน มีขั้นตอนการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง มีดังนี้

ขั้นที่ 1 งานวิจัยนี้มีจำนวนตัวแปร 13 ตัวแปร จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่นำมาวิเคราะห์ โดยใช้วิธีวิเคราะห์จำแนก (Discriminant Analysis) ควรจะมีขนาด 20 เท่าของตัวแปร (Lindeman : 1980) ในขั้นนี้คือ 260 คน แต่เนื่องจากผู้วิจัยใช้เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไป เป็นเกณฑ์ในการจำแนกกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่มีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยสูง และใช้เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา เป็นเกณฑ์ในการจำแนกกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่มีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยต่ำ ซึ่งจะต้องใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างประมาณ 600 คน จึงจะได้ผู้ที่อยู่ในเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไป กับผู้ที่อยู่ในเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมารวมกันประมาณ 300 คน ซึ่งเป็น 20 เท่าของตัวแปร ดังนั้นเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดเพียงพอและเป็นตัวแทนของประชากรได้ จึงกำหนดให้ขนาด

ของกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 1,000 คน เก็บข้อมูลได้จริง 1,056 คน

ขั้นที่ 2 จำแนกคณะต่างๆ ในมหาวิทยาลัยออกเป็น 10 สาขาวิชา โดยใช้เกณฑ์
จำแนกสาขาซึ่ง International Standard Classification Of Education (ISCED)
ได้จำแนกไว้ 10 สาขา แล้วสุ่มคณะในแต่ละสาขา โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple
Random Sampling) ได้สาขาละ 2 คณะ ดังนี้คือ

2.1 ศึกษาศาสตร์และการฝึกหัดครู ได้แก่ คณะศึกษาศาสตร์ในมหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2.2 มนุษยศาสตร์ ศาสนาและเทววิทยา ได้แก่ คณะอักษรศาสตร์ใน
มหาวิทยาลัยศิลปากรและคณะอักษรศาสตร์ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.3 วิศวกรรมศาสตร์และประยุกต์ศิลป์ ได้แก่ คณะศิลปกรรมศาสตร์ในจุฬาลง
กรณ์มหาวิทยาลัยและคณะจิตรกรรมและภาพพิมพ์ในมหาวิทยาลัยศิลปากร

2.4 นิติศาสตร์ ได้แก่ คณะนิติศาสตร์ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และ
คณะนิติศาสตร์ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.5 สังคมศาสตร์ ได้แก่ คณะนิเทศศาสตร์ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
และคณะรัฐศาสตร์ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

2.6 วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ในมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒและคณะวิทยาศาสตร์ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2.7 แพทย์ศาสตร์และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ได้แก่ คณะเภสัชศาสตร์
และคณะสาธารณสุขศาสตร์ในมหาวิทยาลัยมหิดล

2.8 วิศวกรรมศาสตร์ ได้แก่คณะวิศวกรรมศาสตร์ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

2.9 เกษตรศาสตร์ วนศาสตร์และการประมงได้แก่ คณะสัตวแพทยศาสตร์
ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและคณะเกษตรศาสตร์ในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2.10 วิชาอื่นๆ ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมในสถาบันเทคโนโลยีพระ
จอมเกล้า

ขั้นที่ 3 เนื่องจากงานวิจัยนี้เป็นการศึกษาลักษณะต่างๆในตัวบุคคลซึ่งมีอยู่ก่อนแล้ว

ทั้งนี้เพราะลักษณะของกลุ่มตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยไม่ว่าจะเป็นกลุ่มตัวแปรอิสระหรือตัวแปรตาม นั้น ต่างมีลักษณะของการผสมในวิถีทางการดำเนินชีวิตในครอบครัวและในสถาบันการศึกษาของ นิสิตนักศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้กำหนดใช้นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 2-4 ที่ศึกษาในคณะวิชาที่ผู้วิจัยสุ่ม ได้ในชั้นที่ 2 เป็นกลุ่มตัวอย่าง ให้ได้กลุ่มตัวอย่าง สาขาวิชาละ 100 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับ ภูมิหลัง สถาบันการศึกษา คุณลักษณะของนิสิตนักศึกษาและวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย โดยมีลำดับขั้นตอน การสร้างดังนี้คือ

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร งานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบข่ายบ่งบอก คุณลักษณะที่สำคัญของตัวแปรแต่ละตัว และนำมากำหนดเป็นคำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัยซึ่งจะใช้ เป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถาม

2. ศึกษาเครื่องมือแบบต่างๆที่ใช้ในการวัดตัวแปรแต่ละตัวที่มีมาแล้วจากเอกสารงาน วิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับวัดตัวแปรแต่ละประเภท

3. ดำเนินการสร้างเครื่องมือในการวิจัยสำหรับวัดตัวแปรแต่ละตัว แบบสอบถามที่ สร้างขึ้นประกอบด้วยตัวแปรเกี่ยวกับ ภูมิหลัง สถาบันการศึกษา คุณลักษณะของนิสิตนักศึกษาและ วิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย แบบสอบถามมี 10 หน้าดังนี้คือ

หน้าที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับ ภูมิหลัง สถาบันการศึกษาและคุณลักษณะ ของนิสิตนักศึกษาได้แก่ เพศ สาขาวิชา ผลการศึกษา การเป็นสมาชิกของชมรมที่นอกเหนือจาก ชมรมในมหาวิทยาลัย ภูมิลำเนา อาชีพของบิดาหรือผู้ปกครองและรายได้ของครอบครัว ลักษณะของแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และบางส่วนให้ผู้ตอบ เติมคำตอบลงในช่องว่างที่กำหนดให้

หน้าที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสภาพการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัว ผู้วิจัยได้ จากการดัดแปลงแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของตนเองที่ ถิ่น แพเพอร์ (2517) สร้างขึ้นตามแนวความคิดของโรเจอร์และได้รับการดัดแปลงโดยสุภัทญา กุลธิ่ง (2523) ซึ่งได้พัฒนา คุณภาพของแบบสอบถามชุดนี้ทั้งด้านความเที่ยง ความตรงและอำนาจจำแนกสูงพอจนมีความ สมบูรณ์พอที่จะนำไปใช้ในการวิจัยได้

แนวความคิดของโรเจอร์ (Roger, 1972) ซึ่งแบ่งการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 3 แบบคือ

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (Democracy) หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่ทำให้เด็กรู้สึกว่าตนได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรมไม่ตามใจหรือเข้มงวดจนเกินไป มีเหตุผลยอมรับความสามารถและความคิดเห็น ตลอดจนให้ความรัก ความเอาใจใส่เป็นกันเองและให้ความร่วมมือตามโอกาสเหมาะสม

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง (Rejection) หมายถึงวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่ทำให้เด็กรู้สึกว่าตนเองถูกเกลียดชัง ไม่ได้รับการเอาใจใส่สนับสนุน หรือให้คำแนะนำเท่าที่ควร มักใช้วิธีการลงโทษที่รุนแรงและปราศจากเหตุผล ไม่ให้ความสนิทสนมเป็นกันเอง และปล่อยปละละเลยความเป็นอยู่

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองมากเกินไป (Overprotection) หมายถึง วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่ทำให้เด็กรู้สึกว่าตนเองไม่ได้รับอิสระเท่าที่ควร ไม่ได้ทำตามที่ต้องการหรือทำอะไรด้วยตนเอง ต้องปฏิบัติตามระเบียบวินัยที่พ่อแม่กำหนดไว้ ถูกควบคุมและอยู่ในสายตาหรือคุ้มครองป้องกันให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา

ข้อความเกี่ยวกับตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้จากการดัดแปลงแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของตนเองที่ ดัน แพเพอร์ (2517) สร้างขึ้นตามแนวความคิดของโรเจอร์และได้รับการดัดแปลงโดยสุภัทฐา กุลอึ้ง (2523) ซึ่งได้พัฒนาคุณภาพของแบบสอบถามชุดนี้ทั้งด้านความเที่ยง ความตรงและอำนาจจำแนกสูงพอจนมีความสมบูรณ์พอที่จะนำไปใช้ในการวิจัยได้ แบบสอบถามนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 24 ข้อ

ข้อ 1-8 เป็นข้อความเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

ข้อ 9-18 เป็นข้อความเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง

ข้อ 19-24 เป็นข้อความเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่มากเกินไป

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ให้เลือกตอบ 4 ระดับคือมากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด ให้นำหน้าหน้าคะแนนเป็น

4 หมายถึง ผู้ปกครองปฏิบัติ เช่นนั้นต่อนิสิตนักศึกษามากที่สุด

3 หมายถึง ผู้ปกครองปฏิบัติ เช่นนั้นต่อนิสิตนักศึกษา

2 หมายถึง ผู้ปกครองปฏิบัติ เช่นนั้นต่อนิสิตศึกษาน้อย

1 หมายถึง ผู้ปกครองปฏิบัติ เช่นนั้นต่อนิสิตศึกษาน้อยที่สุด

ค่าความถี่ของแบบวัดนี้เท่ากับ 0.62

ในการตอบแบบวัดนี้ ค่าพิสัยของคะแนนรวมของผู้ตอบแต่ละคนคือ 24 ถึง 96 คะแนน

เมื่อรวมคะแนนการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบแล้ว ผู้ตอบคนใดได้คะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบใดแบบหนึ่งมากกว่าการอบรมเลี้ยงดูอีก 2 แบบ ตั้งแต่ 4 คะแนนขึ้นไป จะถือว่าได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนั้น แต่ถ้าคะแนนการอบรมเลี้ยงดูที่สูงที่สุดต่างกับอีก 2 แบบไม่ถึง 4 คะแนน ข้อมูลนั้นต้องตัดทิ้ง การถือเอาความแตกต่าง 4 คะแนน หรือเท่ากับคะแนนเต็มของข้อความนั้นก็เพื่อจะได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามประเภทของการอบรมเลี้ยงดูได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

หน้าที่ 3 เป็นแบบสอบถามปริมาณการเข้าร่วมกิจกรรมในมหาวิทยาลัยที่ผู้วิจัยปรับปรุงจากที่สตีฟ จงส์พันธ์ (2527) สร้างขึ้นใช้ในงานวิจัยและหาความถี่ของแบบสอบถามนี้ได้ค่าความถี่เท่ากับ 0.63 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรภายในสถาบันการศึกษาประเภทต่างๆ ซึ่งจากการประชุมสัมมนาผู้บริหารกิจการนิสิตครั้งที่ 1 ได้สรุปประเภทกิจกรรมเสริมหลักสูตรไว้เป็นแนวทางสำหรับมหาวิทยาลัยต่างๆ ได้ถือเป็นแนวทางเพื่อส่งเสริม 4 ด้านคือ 1. ด้านวิชาการ 2. ด้านกีฬา 3. ด้านศิลปวัฒนธรรม 4. ด้านบำเพ็ญประโยชน์ แบบสอบถามนี้มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ให้เลือกตอบ 4 ระดับ คือ เป็นประจำ บ่อยครั้ง นานๆ ครั้ง ไม่เคยเลย ให้นำหนักคะแนนเป็น

3 หมายถึง ผู้ตอบเข้าร่วมกิจกรรมเป็นประจำทุกครั้งที่ หรือ 90-100%

2 หมายถึง ผู้ตอบเข้าร่วมกิจกรรมเป็นประจำบ่อยครั้ง หรือ 50-89%

1 หมายถึง ผู้ตอบเข้าร่วมกิจกรรมบ้างนานๆ ครั้ง หรือ 1-49%

0 หมายถึง ผู้ตอบไม่เข้าร่วมกิจกรรมเลย หรือ 0%

ค่าความถี่ของแบบวัดนี้เท่ากับ 0.71

ในการตอบแบบวัดนี้ค่าพิสัยของคะแนนรวมของผู้ตอบแต่ละคนคือ 0-30 คะแนน เมื่อรวมคะแนนแล้วผู้ที่ได้คะแนน 20 คะแนนขึ้นไปจัดเป็นกลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรมสูง ผู้ที่ได้คะแนน 10 คะแนนลงมา จัดเป็นกลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรมต่ำ การถือเอาผู้ที่ได้คะแนน 20 คะแนนขึ้นไปเป็นกลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรมสูงนั้น ได้ใช้เกณฑ์คะแนนเต็มของข้อความที่อยู่ในระดับร่วมกิจกรรมเป็นประจำ ในที่นี้คือ 2 คะแนน x กับจำนวนข้อในที่นี้คือ 10 ข้อ ส่วนผู้ที่ได้คะแนน 10 คะแนนลงมา จัดเป็นกลุ่มที่เข้าร่วมกิจกรรมต่ำนั้น ได้ใช้เกณฑ์คะแนนเต็มของข้อความที่อยู่ในระดับร่วมกิจกรรมบ้างนานๆ ครั้ง ในที่นี้คือ 1 คะแนน x กับจำนวนข้อ 10 ข้อ

หน้าที่ 4 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) เกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียนมีจำนวน 20 ข้อ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนทั่วไปในชั้นเรียนซึ่งผู้วิจัยปรับปรุงจากแบบสอบถามที่ชัลลี จงลีพันธ์ (2527) สร้างขึ้นใช้ในงานวิจัยและหาความเที่ยงของแบบสอบถามชุดนี้ได้ค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.51 ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เพิ่มข้อคำถามจากเดิม 12 ข้อ เป็น 20 ข้อ เป็นข้อคำถามสภาพการเรียนการสอนทั่วไปในชั้นเรียน เกี่ยวกับลักษณะและวิธีการที่ผู้สอนใช้ในการสอน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 แบบคือบรรยากาศแบบเปิดและบรรยากาศแบบปิด บรรยากาศแบบเปิดนั้นผู้เรียนจะมีโอกาสให้ข้อเสนอแนะในการจัดสภาพการเรียนการสอนได้อย่างอิสระ รวมทั้งสามารถแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ผู้สอนหยิบยกขึ้นมาพูดได้อย่างกว้างขวางและรอบด้าน ส่วนบรรยากาศในชั้นเรียนแบบปิดนั้น ผู้เรียนจะไม่มีโอกาสได้กระทำการดังเช่นในลักษณะแรก ตัวผู้สอนมักจะเป็นผู้กำหนดการเรียนการสอนด้วยตนเอง ไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม

แบบสอบถามนี้ มีจำนวน 20 ข้อ เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนทั่วไปในชั้นเรียน เป็นคำถามเชิงนิมิต 18 ข้อ ให้นำหน้าห้คะแนนเป็น 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ และคำถามเชิงนิเสธ 2 ข้อ ให้นำหน้าห้คะแนนเป็น 1, 2, 3 และ 4 ตามลำดับ โดยที่

- 4 หมายถึง ตรงกับสภาพในชั้นเรียนของผู้ตอบมากที่สุด
- 3 หมายถึง ตรงกับสภาพในชั้นเรียนของผู้ตอบมาก
- 2 หมายถึง ตรงกับสภาพในชั้นเรียนของผู้ตอบน้อย
- 1 หมายถึง ตรงกับสภาพในชั้นเรียนของผู้ตอบน้อยที่สุด

ค่าความเที่ยงของแบบวัดนี้เท่ากับ 0.83 ในการตอบแบบวัดนี้ ค่าพิสัยของคะแนนรวมของผู้ตอบแต่ละคนคือ 20-80 คะแนน เมื่อรวมคะแนนแล้วผู้ที่ได้คะแนน 60 คะแนนขึ้นไป จัดอยู่ในกลุ่มที่มีบรรยากาศการเรียนแบบเปิด ส่วนผู้ที่ได้คะแนน 40 ลงมา ถือว่าอยู่ในกลุ่มที่มีบรรยากาศการเรียนแบบปิด การถือเอาผู้ที่ได้คะแนน 80 คะแนนขึ้นไปเป็นกลุ่มที่อยู่ในบรรยากาศชั้นเรียนแบบเปิดนั้น ได้ใช้เกณฑ์คะแนนเต็มหรือความถี่อยู่ในระดับตรงกับสภาพในชั้นเรียนของผู้ตอบมาก ในที่นี้คือ 3 คะแนน \times กับจำนวนข้อคือ 20 ข้อ ส่วนผู้ที่ได้คะแนน 40 คะแนนลงมา เป็นกลุ่มที่อยู่ในบรรยากาศชั้นเรียนแบบปิดนั้น ได้ใช้เกณฑ์คะแนนเต็มของข้อความที่อยู่ในระดับตรงกับสภาพในชั้นเรียนของผู้ตอบน้อย ในที่นี้คือ 2 คะแนน \times 20 ข้อ

หน้าที่ 5 เป็นแบบวัดสภาพการเปิดรับสื่อสารมวลชน มีจำนวน 12 ข้อ สื่อสารมวลชนในที่นี้ หมายถึง หนังสือพิมพ์ นิตยสาร โทรทัศน์และวิทยุ ซึ่งทำหน้าที่ให้ข่าวสาร ความรู้ ความคิดเห็นและความบันเทิงไปพร้อมๆกัน ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยต้องการวัดผู้ตอบเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่เปิดรับสื่อสารมวลชนสูงกับกลุ่มที่เปิดรับสื่อสารมวลชนต่ำ

ข้อที่ 1-4 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการติดตามข่าวสารจากสื่อสารมวลชนประเภทต่างๆ เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มี 4 ระดับ ให้เลือกตอบ คือ เป็นประจำ บ่อยครั้ง นานๆครั้ง ไม่เคยเลย โดยให้นำหน้าห้คะแนนดังนี้คือ

- 3 หมายถึง ผู้ตอบติดตาม เป็นประจำ หรือทุกครั้งที่
- 2 หมายถึง ผู้ตอบติดตาม บ่อยครั้ง
- 1 หมายถึง ผู้ตอบติดตาม เป็นบางครั้ง หรือนานๆครั้ง
- 0 หมายถึง ผู้ตอบไม่เคยติดตามเลย

ข้อที่ 5-12 ถามเกี่ยวกับการเคยได้รับข่าวสารที่กำหนดให้หรือไม่ ถ้าผู้ตอบขีดเครื่องหมาย / หน้าข้อนั้นจะได้ 1 คะแนน ถ้าไม่ขีด จะได้ 0 คะแนน ค่าความเที่ยงของแบบวัดนี้เท่ากับ 0.64 ในการตอบแบบวัดนี้ค่าพิสัยของคะแนนรวมของผู้ตอบแต่ละคนคือ 0 ถึง 20 คะแนน เมื่อรวมคะแนนแล้วผู้ที่ได้ 12 คะแนนขึ้นไปจัดเป็นกลุ่มที่เปิดรับสื่อสารมวลชนในระดับสูง ส่วนผู้ที่ได้คะแนนรวม 7 คะแนนลงมา จัดเป็นกลุ่มที่เปิดรับสื่อสารมวลชนในระดับต่ำ การถือเอาผู้ที่ได้คะแนน 12 ขึ้นไปเป็นกลุ่มที่เปิดรับสื่อสารมวลชนในระดับสูงนั้น ใช้เกณฑ์คะแนนเต็มของข้อความที่อยู่ในระดับติดตามบ่อยครั้ง ในที่นี้คือ 2 คะแนน x จำนวนข้อคือ 4 ข้อ และเคยได้รับข่าวสารที่กำหนดมาให้ตั้งแต่ 4 ข้อขึ้นไป นำคะแนนที่ได้ในแต่ละตอนมารวมกัน ส่วนผู้ที่ได้คะแนน 7 คะแนนลงมา เป็นกลุ่มที่เปิดรับสื่อสารมวลชนในระดับต่ำนั้น ใช้เกณฑ์คะแนนเต็มของข้อความที่อยู่ในระดับติดตามเป็นบางครั้งหรือนานๆครั้ง ในที่นี้คือ 1 คะแนน x กับจำนวนข้อคือ 4 ข้อ และเคยได้รับข่าวสารที่กำหนดให้ตั้งแต่ 3 ข้อลงมา นำคะแนนที่ได้ในแต่ละตอนมารวมกันเป็นคะแนนรวมของแบบสอบถามในเรื่องนี้

หน้าที่ 6 เป็นแบบทดสอบบุคลิกภาพ M.P.I. (The Maudsley Personality Inventory) ของ เฮช เจ ไอเซนค (H.J. Eysenck, 1959) ซึ่ง แฮรี่ การ์ดเนอร์ (Harry Gardiner) และ เกษมศักดิ์ ภูมิศรีแก้ว แปลและเรียบเรียงเป็นภาษาไทยเมื่อ พ.ศ. 2510

มีข้อคำถามเกี่ยวกับบุคลิกภาพในการแสดงออกและเก็บตัวของผู้ตอบ จำนวน 24 ข้อ

ข้อ 1-6 10, 13, 14, 16, 17, 19, 21-24 ถ้าผู้ตอบตอบว่า

ใช่ ให้ 2 คะแนน

ไม่แน่ใจ ให้ 1 คะแนน

ไม่ใช่ ให้ 0 คะแนน

ข้อ 7-9, 11, 12, 15, 18, 20 ถ้าผู้ตอบตอบว่า

ใช่ ให้ 0 คะแนน

ไม่แน่ใจ ให้ 1 คะแนน

ไม่ใช่ ให้ 2 คะแนน

ค่าความเที่ยงของแบบวัดชุดนี้เท่ากับ 0.77 ในการตอบแบบวัดนี้ค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมของผู้ตอบแต่ละคนคือ 0-48 คะแนน เมื่อรวมคะแนนแล้วผู้ที่ได้คะแนน 31 คะแนนขึ้นไป จัดเป็นผู้มีบุคลิกภาพแสดงออก ส่วนผู้ที่ได้ 22 คะแนนลงมา จัดเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพเก็บตัว

หน้าที่ 7-10 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) เกี่ยวกับ วิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย ของนิสิตนักศึกษาซึ่งในทฤษฎีชีวิตแบบประชาธิปไตยหมายถึง การนำเอาหลักการประชาธิปไตยมาใช้ในชีวิตประจำวันจนเป็นนิสัยในชีวิตหรือวิถีแห่งชีวิต นั่นคือมี จิตใจ ค่านิยม บุคลิกภาพและวิถีทางดำเนินชีวิตต่างเป็นประชาธิปไตยซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ 1. คารวะธรรม 2. สำนึกศีลธรรม 3. ปัญญาธรรม 4. การมีส่วนร่วมทางการเมือง ข้อคำถามมีจำนวน 60 ข้อเป็นคำถามเชิงนิมิต 48 ข้อ ให้นำหน้าทุกคะแนนเป็น 3, 2, 1, 0 ตามลำดับและคำถามเชิงนิเสธ 12 ข้อให้นำหน้าทุกคะแนนเป็น 0, 1, 2, 3 ตามลำดับ โดยที่

3 หมายถึง ผู้ตอบปฏิบัติเป็นประจำทุกครั้งที่ หรือ 90-100 %

2 หมายถึง ผู้ตอบปฏิบัติบ่อยครั้ง หรือ 50-89 %

1 หมายถึง ผู้ตอบปฏิบัตินานๆ หรือ 1-49 %

0 หมายถึง ผู้ตอบไม่เคยปฏิบัติเลย 0 %

ค่าความเที่ยงของแบบวัดนี้เท่ากับ 0.82

ในการตอบแบบวัดนี้ค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมของผู้ตอบแต่ละคนคือ 0-180 คะแนน เมื่อรวมคะแนนแล้วผู้ที่มีคะแนนจัดอยู่ในเปอร์เซ็นต์ที่ 75 ขึ้นไป (ในที่นี้คือ 96 คะแนนขึ้นไป) จัดเป็นผู้ที่มี

วิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยสูง ส่วนผู้ที่มิฉะนั้นอยู่ในเปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลงมา (ในที่นี้คือ 78 คนนั่นเอง) จัดเป็นผู้ที่มีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยต่ำ

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น พร้อมทั้งคำจำกัดความและกรอบการสร้างเครื่องมือ (Construct Frame) ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบแก้ไขแล้วผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์และคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญทางด้าน การวิจัยเกี่ยวกับงานวิจัยเรื่องนี้ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องตามหลักวิชา ความสอดคล้องกันระหว่างข้อความถามกับคำจำกัดความ ตลอดจนภาษาที่ใช้เพื่อให้ได้ข้อกระทง (Item) ที่ครอบคลุมเนื้อหาและภาษาที่ใช้สื่อความหมายชัดเจนเป็นที่เข้าใจตรงกัน อันเป็นการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

6. รวบรวมข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้งหนึ่งแล้วแก้ไขปรับปรุงบางส่วน จนแน่ใจว่าใช้ได้ ก่อนที่จะนำไปทดลองใช้ต่อไป

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนิสิตชั้นปีที่ 2 คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 36 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในด้านความเที่ยง ภาษาที่ใช้ และเวลาในการตอบซึ่งใช้เวลาประมาณ 15-20 นาที เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริงต่อไป

8. นำผลที่ได้จากการทดลองใช้มาหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (α -coefficient) ซึ่งพัฒนาโดย ครอนบาค (Cronbach, 1970:160) ดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_x^2} \right)$$

โดยที่ α คือ สัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบถาม

n คือ จำนวนข้อในแบบสอบถาม

S_i^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

S_x^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนจากแบบสอบถามทั้งฉบับ

9. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว จัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับจริง เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. สํารวจตารางเรียนของนิสิตนักศึกษาในคณะต่างๆที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้
2. ติดต่อขอความร่วมมือจากอาจารย์ผู้สอน นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 7 แห่ง และนัดหมายวันเวลาและสถานที่กับอาจารย์ผู้สอน เพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. ในกรณีที่นิสิตนักศึกษาบางคณะวิชา ลงวิชาเรียนอย่างเสรีไม่สามารถตรวจสอบได้จากตารางเรียน ผู้วิจัยจึงติดต่อขอความร่วมมือจากหัวหน้าชั้นปีของนิสิตนักศึกษาคณะวิชานั้น เป็นผู้แจกและรวบรวมแบบสอบถามกลับคืน
4. เมื่อถึงกำหนดนัดหมาย ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยได้เดินทางไปขอเก็บข้อมูลจากนิสิตนักศึกษา โดยแจกแบบสอบถามซึ่งเอีบรวมเป็นเล่ม และควบคุมการตอบให้ครบถ้วน ใช้เวลาประมาณ 15-20 นาที ในการตอบแบบสอบถาม 1 ฉบับ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ได้กระทำในระหว่างปลายเดือนพฤษภาคมถึงปลายเดือนมิถุนายน พ.ศ.2538 ได้คำตอบจากนิสิตนักศึกษารวม 1056 คนเป็นนิสิตนักศึกษาสาขาวิชาต่างๆ ดังนี้
 - 5.1 ศึกษาศาสตร์ จำนวน 113 คน
 - 5.2 มนุษยศาสตร์ ศาสนาและเทววิทยา จำนวน 106 คน
 - 5.3 วิจารณ์ศิลป์และประยุกต์ศิลป์ จำนวน 105 คน
 - 5.4 นิติศาสตร์ จำนวน 116 คน
 - 5.5 สังคมศาสตร์ จำนวน 117 คน
 - 5.6 วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ จำนวน 103 คน
 - 5.7 แพทย์ศาสตร์และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ จำนวน 103 คน
 - 5.8 วิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 115 คน
 - 5.9 เกษตรศาสตร์ วนศาสตร์และการประมง จำนวน 91 คน
 - 5.10 ครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน 87 คน

รวมทั้งสิ้น 1,056 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบแบบสอบถามโดยให้คะแนนเป็นรายบุคคล แล้วหาค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์เพื่อ
 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้ คะแนนวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้นไป
 ถือเป็นกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่มีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยสูง และกลุ่มตัวอย่างที่ได้คะแนนวิถีชีวิตแบบ
 ประชาธิปไตยที่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา ถือเป็นกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่มีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยต่ำ
 นำข้อมูลที่รวบรวมได้ มาวิเคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

SPSS/PC (Statistical Package For the Social Science) โดยใช้สถิติวิเคราะห์ดังนี้

1. ในการอธิบายสภาพตัวแปรในด้านต่างๆใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ การแจกแจงความถี่
 ร้อยละ

2. ในการวิเคราะห์เพื่อจำแนกกลุ่ม ใช้สถิติวิเคราะห์จำแนก (Discriminant
 Analysis) ซึ่งเป็นวิธีวิเคราะห์วิธีหนึ่งที่สามารถคัดเลือกตัวแปรชุดหนึ่ง ซึ่งสัมพันธ์กับสิ่งที่
 ต้องการทราบโดยจะชี้ให้เห็นว่าการเป็นสมาชิกของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งนั้น ขึ้นอยู่กับตัวแปรอะไรบ้าง
 สมการที่ได้เรียกว่าสมการจำแนกประเภท (Discriminant Function) จะให้ค่าน้ำหนัก
 ของตัวแปรที่สามารถนำมาใช้ในการคาดประมาณ การเป็นสมาชิกของกลุ่ม จำนวนสมการที่ได้จะ
 น้อยกว่าจำนวนกลุ่มตัวแปร ที่ต้องการจำแนก 1 กลุ่มเสมอ

การวิเคราะห์จำแนกในงานวิจัยนี้ เป็นการวิเคราะห์จำแนกประเภท 2 กลุ่มคือ กลุ่ม
 นิสิตนักศึกษาที่มีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยสูงกับกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่มีวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยต่ำ

3. ในการวิเคราะห์ถดถอยลอจิสติก (Logistic Regression Analysis) ซึ่งเป็น
 วิธีวิเคราะห์ ที่ใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระหลายๆตัวกับตัวแปรตามที่มีระดับ
 การวัดแบบทวิ (Dichotomous Scale) เมื่อได้รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแล้ว
 สามารถนำไปใช้ในการประมาณค่าตัวแปรตามหรือการกำหนดโอกาสที่หน่วยวิเคราะห์แต่ละหน่วยจะ
 เป็นสมาชิกของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

ในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีวิเคราะห์จำแนกและวิธีวิเคราะห์ถดถอยลอจิสติก ผู้วิจัย
 ได้เตรียมข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ โดยเปลี่ยนตัวแปรจัดประเภทให้เป็นตัวแปรหุ่น (dummy
 variables) ก่อน ตัวแปรที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

<u>ตัวแปร</u>	<u>การกำหนดค่าของตัวแปร</u>
1. SEX	1 = หญิง 0 = ชาย
2. ORG	1 = เป็นสมาชิกกลุ่มของชมรมต่างๆที่นอกเหนือจากชมรมในมหาวิทยาลัย 0 = ไม่เป็นสมาชิกกลุ่มของชมรมต่างๆที่นอกเหนือจากชมรมในมหาวิทยาลัย
3. ED	1 = นิสิตนักศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์และการฝึกหัดครู 0 = ไม่ใช่ นิสิตนักศึกษาสาขาศึกษาศาสตร์และการฝึกหัดครู
4. HU	1 = นิสิตนักศึกษาสาขามนุษยศาสตร์และเทววิทยา 0 = ไม่ใช่ นิสิตนักศึกษาสาขามนุษยศาสตร์และเทววิทยา
5. ART	1 = นิสิตนักศึกษาสาขาวิจิตรศิลป์และประติมากรรม 0 = ไม่ใช่ นิสิตนักศึกษาสาขาวิจิตรศิลป์และประติมากรรม
6. LEG	1 = นิสิตนักศึกษาสาขานิติศาสตร์ 0 = ไม่ใช่ นิสิตศึกษานิติศาสตร์
7. SO	1 = นิสิตนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์ 0 = ไม่ใช่ นิสิตนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์
8. SC	1 = นิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ 0 = ไม่ใช่ นิสิตนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ
9. DO	1 = นิสิตนักศึกษาสาขาแพทยศาสตร์และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ 0 = ไม่ใช่ นิสิตนักศึกษาสาขาแพทยศาสตร์และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ
10. EN	1 = นิสิตนักศึกษาสาขาวิศวกรรมศาสตร์ 0 = ไม่ใช่ นิสิตนักศึกษาสาขาวิศวกรรมศาสตร์
11. AG	1 = นิสิตนักศึกษาสาขาเกษตรศาสตร์ วนศาสตร์และการประมง 0 = ไม่ใช่ นิสิตนักศึกษาสาขาเกษตรศาสตร์ วนศาสตร์และการประมง
12. BAN	1 = มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร 0 = ไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร
13. CIT	1 = มีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัด เขตเมือง 0 = ไม่มีภูมิลำเนาอยู่ในต่างจังหวัด เขตเมือง

<u>ตัวแปร</u>	<u>การกำหนดค่าของตัวแปร</u>
14. GRI	1 = บิดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกรรม 0 = บิดาหรือผู้ปกครองไม่มีอาชีพเกษตรกรรม
15. TRA	1 = บิดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพค้าขาย 0 = บิดาหรือผู้ปกครองไม่มีอาชีพค้าขาย
16. GOV	1 = บิดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพรับราชการ 0 = บิดาหรือผู้ปกครองไม่มีอาชีพรับราชการ
17. HGO	1 = บิดาหรือผู้ปกครองทำงานในรัฐวิสาหกิจ 0 = บิดาหรือผู้ปกครองไม่ได้ทำงานในรัฐวิสาหกิจ
18. NGO	1 = บิดาหรือผู้ปกครองทำงานในบริษัทเอกชน 0 = บิดาหรือผู้ปกครองไม่ได้ทำงานในบริษัทเอกชน
19. LAB	1 = บิดาหรือผู้ปกครองมีอาชีพกรรมกร รับจ้างทั่วไป 0 = บิดาหรือผู้ปกครองไม่มีอาชีพกรรมกร รับจ้างทั่วไป
20. PRI	1 = บิดาหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา 0 = บิดาหรือผู้ปกครองไม่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา
21. SEC	1 = บิดาหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา 0 = บิดาหรือผู้ปกครองไม่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
22. DIP	1 = บิดาหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอนุปริญาหรือเทียบเท่า 0 = บิดาหรือผู้ปกครองไม่มีการศึกษาระดับอนุปริญาหรือเทียบเท่า
23. BAC	1 = บิดาหรือผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรี 0 = บิดาหรือผู้ปกครองไม่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี
24. HIG	1 = บิดาหรือผู้ปกครองมีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี 0 = บิดาหรือผู้ปกครองไม่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี
25. LWS	1 = ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท 0 = ครอบครัวไม่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เกิน 10,000 บาท

<u>ตัวแปร</u>	<u>การกำหนดค่าของตัวแปร</u>
26.LWR	1 = ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000- 20,000 บาท 0 = ครอบครัวไม่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000- 20,000 บาท
27.LWE	1 = ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001- 30,000 บาท 0 = ครอบครัวไม่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001- 30,000 บาท
28.MED	1 = ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001- 40,000 บาท 0 = ครอบครัวไม่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001- 40,000 บาท
29.HGR	1 = ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001- 50,000 บาท 0 = ครอบครัวไม่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001- 50,000 บาท
30.LIB	1 = ได้รับการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย 0 = ไม่ได้รับการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
31.REJ	1 = ได้รับการเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง 0 = ไม่ได้รับการเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง
33.GPA	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (แต้มเฉลี่ยสะสม) มีค่าตั้งแต่ 0.00 ถึง 4.00
34.ACT	คะแนนจากแบบวัดการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 30 คะแนน
35.INS	คะแนนจากแบบวัดบรรยากาศในชั้นเรียนมีค่าตั้งแต่ 20 ถึง 80 คะแนน
36.NEW	คะแนนจากแบบวัดการเปิดรับสื่อสารมวลชนมีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 20 คะแนน
37.PER	คะแนนจากแบบวัดบุคลิกภาพมีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 48 คะแนน
38.DEMO	คะแนนจากแบบวัดวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยมีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 180 คะแนน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย